

# Οικιακή ψυχαγωγία

Του Άθω Δημουλά



## Ακτινογραφία στη χώρα των Βάσκων

Το μυθιστόρημα-έπος «Πατρίδα» του Φερνάντο Αραμπούρου στη μικρή οθόνη του HBO.

Ο Φερνάντο Αραμπούρου δεν περίμενε, όπως έχει πει, ότι το μυθιστόρημά του «Πατρίδα» (εκδόσεις Πατάκη) θα γινόταν τόσο μεγάλη επιτυχία. Ότι θα πουλούσε μέσα σε τέσσερα χρόνια πάνω από ένα εκατομμύριο αντίτυπα, ότι θα μεταφραζόταν σε 32 γλώσσες, ότι θα επανερχόταν τακτικά ως θέμα συζήτησης στα ισπανικά και στα διεθνή μίντια. Ούτε περίμενε ότι το σημαντικότερο τηλεοπτικό δίκτυο του κόσμου, το αμερικανικό HBO, θα αγόραζε τα δικαιώματα του βιβλίου για να το μετατρέψει σε μια σειρά οκτώ επεισοδίων. Το «Patria» έκανε πρεμιέρα την προηγούμενη εβδομάδα και θα ολοκληρωθεί στις αρχές Νοεμβρίου μέσα από τις διαδικτυακές πλατφόρμες του HBO.

Οι πρώτες ενδείξεις μαρτυρούν πως η σειρά θα ακολουθήσει πιστά τις σελίδες του βιβλίου – 720 στην ελληνική έκδοση. Η ιστορία είναι η εξής: Δύο γυναίκες, φίλες και γειτόνισσες σε ένα ανώνυμο χωριό της χώρας των Βάσκων, η Μπιτόρι και η Μίρεν, εναλλάσσονται στην αφήγηση, που ξεκινά το 2011, όταν η ETA ανακοίνωσε ότι καταθέτει τα όπλα, ολοκληρώνοντας την ένοπλη, αυτονομιστική της δράση. Οι δύο γυναίκες, βέβαια, δεν είναι πια φίλες, αντιθέτως τις χωρίζει το μαύρο πέπλο του πένθους, του μίσους και της αμφιβολίας. Ο σύζυγος της Μπιτόρι δολοφονήθηκε από την ETA, ενώ ο γιος της Μίρεν βρίσκεται στη φυλακή ως μέλος της οργάνωσης.

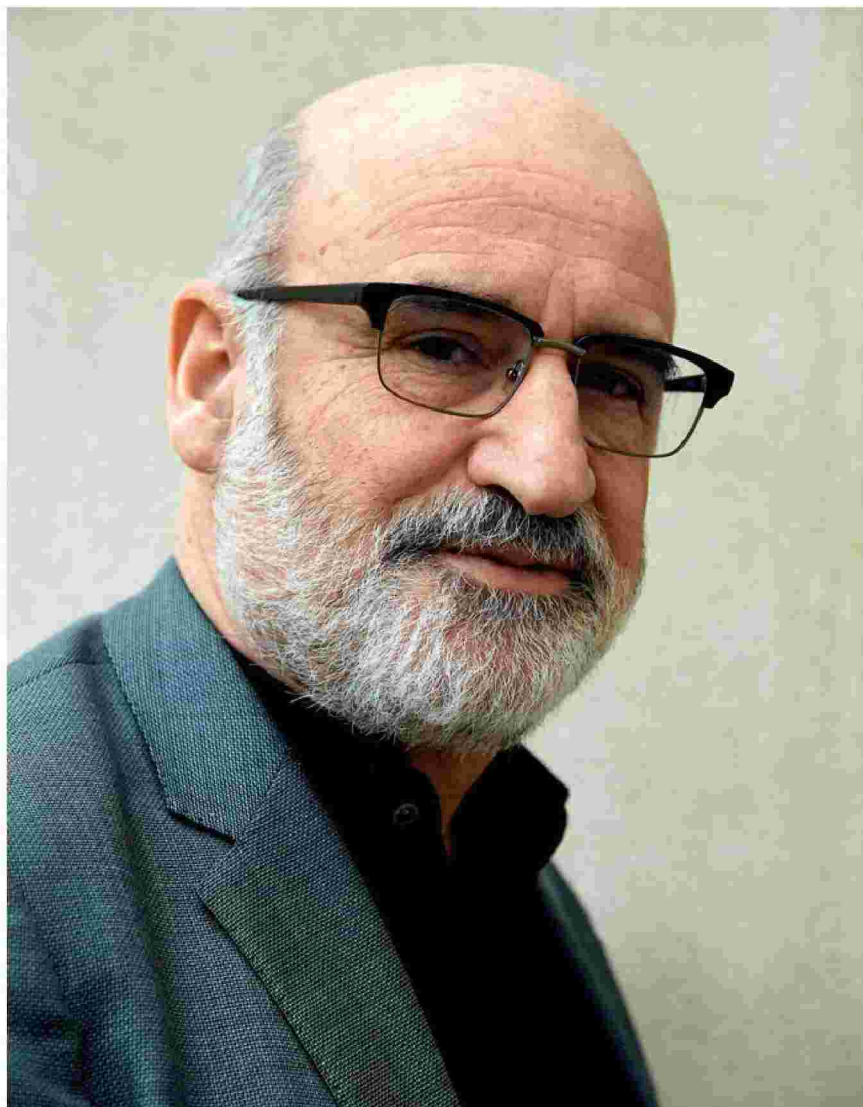
Ο 61χρονος συγγραφέας βασίζει την ιστορία του σε δίπολο· η Μπιτόρι και η Μίρεν, το ατομικό δράμα και οι μεγάλες ιδέες, ο μικρόκοσμος του χωριού και η εικόνα της ιστορίας, το βασανιστικό παρόν και η μνήμη. Δεν υπάρχει, όμως, το δίπολο του καλού και του κακού. Το πυκνό σύννεφο που σκεπάζει την τραγωδία επιτρέπει στις πράξεις να μοιάζουν κατανοητές και συγχρόνως ακατανόητες. Ο συγγραφέας δεν ενδιαφέρεται να μοιράσει κατηγορίες, αλλά να περιγράψει αυτή τη ματωμένη περίοδο και να καταδείξει ότι δεν υπάρχει καμιά γωνιά στον τόπο του χωρίς τα σημάδια από αυτό το αίμα. Κάποια πράγματα σε σημαδεύουν για πάντα.

©BERTRAND GUAY / AFP/visualhellas.gr

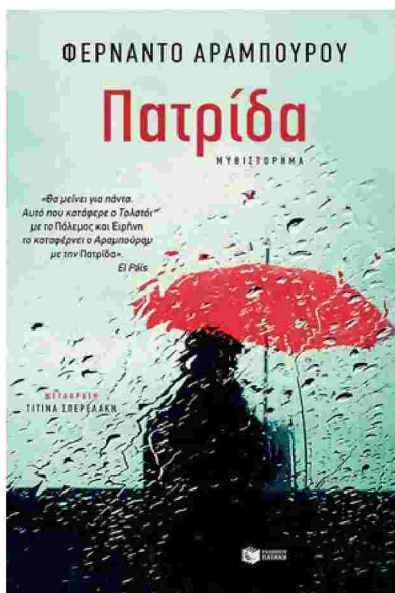


**Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΣΑΝ ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ**

Ο Αραμπούρου γεννήθηκε στο Σαν Σεμπασιάν και στη νεότητά του προσπάθησε να ασχοληθεί επαγγελματικά με τον αθλητισμό (ποδόσφαιρο, ποδηλασία, ακοντισμός), μέχρι που συνειδητοποίησε ότι το ταλέντο του στη λογοτεχνία ήταν ισχυρότερο και το εξάσκησε, σπούδασε φιλολογία, διάβασε, έγραψε. Τα τελευταία πολλά χρόνια διδάσκει στο Βερολίνο. Πριν από την «Πατρίδα» είχε γράψει ήδη αρκετά βιβλία, μυθιστορήματα και διηγήματα, χωρίς να έχει αποκτήσει σημαντική φήμη εκτός Ισπανίας. Στα ελληνικά είχε μεταφραστεί ο «Τρομπετίστας» (εκδόσεις Gemal), που αυτή τη στιγμή βρίσκεται εκτός κυκλοφορίας. Οι πολυάριθμοι αναγνώστες του στη χώρα μας, όμως, θα έχουν σύντομα την ευκαιρία να διαβάσουν κάτι καινούργιο, καθώς ετοιμάζεται από τις εκδόσεις Πατάκη το μυθιστόρημα «Τα χρόνια της βαρύτητας». Η υπόθεση μοιάζει να βρίσκεται απέναντι από την «Πατρίδα», καθώς αυτή τη φορά ο Αραμπούρου δεν ξεκινά από το παρόν για να βουτήξει στο παρελθόν, αλλά βρίσκεται εξαρχής εκεί, στη δεκαετία του '60, στη ζωή στο Σαν Σεμπασιάν τα χρόνια της σύστασης της οργάνωσης ETA, στην αφετηρία της σύγχρονης ιστορίας της χώρας των Βάσκων.



Good Life


**ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗ ΣΤΟΝ ΑΡΑΜΠΟΥΡΟΥ**

Πρόσφατα δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα του Guardian μια λίστα με τα δέκα καλύτερα μυθιστορήματα που διαδραματίζονται στην Ισπανία – το «καλύτερα» ως το διαβάσουμε ως μια αναγκαία επιλογή λέξης, συνυπολογίζοντας ότι η λίστα λειτουργεί περισσότερο ως τουριστικός οδηγός για τη χώρα και λιγότερο ως λογοτεχνική θέση. Η απarıθμηση λοιπόν ξεκινά με τον «Δον Κιχώτη», μάλλον αυτονόητα, καθώς εν μέρει από αυτόν ξεκινούν τα πάντα, και προχωρώντας συναντάμε την «Πατρίδα», αλλά και δύο ακόμα Βάσκους συγγραφείς: την Ντολόρες Ρεδόντο με τα ατμοσφαιρικά θρίλερ της τριλογίας του Μπαζτάν (το πρώτο

μέρος, «Αόρατος φύλακας»), κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μέδουσα-Σέλας) και τον Μπερνάρντο Ατσάγα με το «Ομπαμπακόακ» (εκδόσεις Εκκρεμές), ένα κείμενο-ευαγγέλιο για τη βασκική λογοτεχνία. Περισσότερο ενδιαφέρον ίσως έχει το ότι η «Πατρίδα» βρίσκεται σε μια άλλη λίστα, άγραφη, αυτή των πιο σημαντικών και πολυσυζητημένων μυθιστορημάτων της σύγχρονης ισπανικής πεζογραφίας, ως πούμε του τρέχοντος αιώνα, μαζί με το «Confiteor» (εκδόσεις Πόλις) του Ζάουμ Καμπρέ, που επίσης διαβάστηκε πολύ και στη χώρα μας, τους «Στρατιώτες της Σαλαμίνας» (εκδόσεις Πατάκη) του Χαβιέρ Θέρκας, τις «Ερωτοτροπίες» (εκδόσεις Πατάκη) του Χαβιέρ Μαρίας ή το «Στην άκρη του γκρεμού» (εκδόσεις Κέδρος) του Ραφαέλ Τσίρμπες. ■